

Jedes Johr em Sommer jeit dat Spillche widder loss.
Met Sack un Pack noh Spanien, weil et do jo nit vill koss.
Mir fleje dann me`m Neckermann vun Wahn noh Benidorm,
do weede mer schön brung un sin su richtich jroß en Form.

Nä, nä, Marie, es dat he schön,
üvverall nur kölsche Tön.
Nä, he süht et wirklich us
wie bei uns zohus,
he fählt nur vum Balkon
die Aussich op d'r Dom!
La la la lalalalala....

Am eetste Ovend weed direk e Babekju jemaah.
Et weed jejrillt, die Wööschjer han m`r selver metjebraah.
Mer drinke Cuba libre un Sangria bis zum Schluß,
als echte Kölsche föhlt m`r sich doch üvverall zohus.

Nä, nä, Marie, es dat he schön,
Am nächste Morje trifft mer sich öm Zehn Uhr dann am Strand,
en Zeidung us d'r Heimat un et Radio em Sand.
Em zwölf Ihr jitt et Meddach, em Hotel es wärm jekoch.
Ähzezupp met Hämche jitt et eimol en d'r Woch.

Nä, nä, Marie, es dat he schön,
Nohmeddachs öm zwei, do maache mir dann ehsch en Tour,
met achzich Mann em Bus un dat för paar Pesete nur.
Drei Stunde durch die Stadt, do kristet wirklich vill ze sinn
un Eines, dat es jetz schon klor, he fleje m`r widder hin.

Nä, nä, Marie, es dat he schön,